

N:o 51.

Af Herr **C. A. Larsson:** *Om åtgärder för tidigare afslutning och revision af statsverkets räkenskaper.*

Sedan Riksdagen, på framställning af 1870 års statsrevisorer, i underdånig skrifvelse den 10 Maj 1871 gjort framställning om åtgärders vidtagande för vinnande af tidigare afslutning och revision af statsverkets räkenskaper, hade samtliga embetsverk, efter omkring åtta års tidsutdrägt, blifvit öfver förslaget hörda och dervid, med ett enda undantag, förklarar sig beredvillige att efterkomma denna Riksdagens önskan.

Sedermera hade chefen för Finansdepartementet den 26 Januari 1880 förordnat tre sakkunnige män att utarbete förslag till formulär och föreskrifter, som ansågos erforderliga för länsräkenskapernas anordnande på ett sätt, som gjorde möjligt att få riksbokslutet färdigt inom nio månader efter räkenskapsårets slut. — Den 21 Juni 1881 hade desse sakkunnige män sitt utlåtande med dertill hörande formulär färdigt; men än i närvarande stund fortgår räkenskapernas afslutning och revidering i de gamla hjulspåren. Detta har föranledt 1882 års senast församlade Herrar statsrevisorer att åt denna fråga egna en högst förtjenstfull granskning, hvaraf framgår, bland annat, att åtskillige Konungens Befallningshafvande i länen uttalat sig för bibehållande af nu varande tider för räkenskapsafslutningen, men trott, att ändamålet lättast vinnes genom landsböckernas tidigare insändande till Kammarrätten.

I anledning här af och med åberopande af revisorernes yttrande § 3, sid. 136, vågar jag föreslå:

att Riksdagen måtte anhålla, det Kongl. Maj:t täcktes anbefalla embetsverken och dess Befallningshafvande att så tidigt, efter hvarje kalenderårs slut, insända sina verifierade räkenskaper, att rikshufvudboken kan upprättas och till granskning föreläggas påföljande årets statsrevisorer.

Stockholm den 27 Januari 1883.

C. A. Larsson
från Östergötland.

N:o 52.

Af Herr **A. P. Danielson:** *Angående upphäfvande af eller tillägg till stadgandet i 1 mom. 7 § af Kongl. förordningen den 21 December 1857 om egors fredande emot skada af annans hemdjur samt om stängelskyldighet.*

I de orter der kronan eger kronoparker eller annan skog eller mark har man ofta hört klagomål deröfver att kronan ej är skyldig att deltaga i stängsel för sådan mark, der kronan ej sjelf fordrar att stängas skall.

Det torde lätt inses obilligheten deraf, att den, som har kronan till granne vid sådan mark, skall ensam hålla all stängsel. Att den enskilde jordegaren härvid får vidkännas dryga kostnader för hägnads uppförande eller ock det mera kostsamma besväret af vallning, är ju tydligt; men